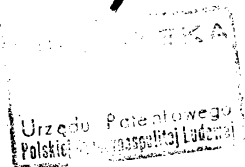

Opublikowano dnia 15 listopada 1956 r.

URZĄD PATENTOWY

D 06 p 5/00

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ OPIS PATENTOWY

Nr 39301

Kl. 8 m, 10/02

Spółdzielnia Pracy Garbarskiej »Żakowice« *)

Radom, Polska

Sposób barwienia skór futerkowych na surowo

Patent trwa od dnia 7 maja 1955 r.

Dotychczas barwienie skór futerkowych odbywa się po ich garbowaniu. Skóry podlegają więc moczeniu, mizdrowaniu i praniu po czym są garbowane. Po właściwym garbowaniu skóry natłuszczane i suszone, po czym podlegają tak zwanemu wykończeniu polegającemu na zmiękczeniu i oczyszczeniu oraz usuwaniu różnych wad. Teraz następuje umartwianie włosa, płukanie i zaprawa do barwienia, a następnie właściwe barwienie i płukanie.

W procesie przygotowania i samego barwienia, wskutek działania różnych czynników chemicznych, następuje częściowe odgarbowanie skóry co powoduje konieczność ponownego jej dogarbowywania, po czym następuje wykańczanie ponowne jak po garbowaniu właściwym. Sposób barwienia skór futerkowych baranich i króliczych na surowo według wynalazku polega na zmianie kolejności ich przeobrażenia. Sposobem według wynalazku skóry futerkowe baranie i królicze polegają najpierw moczeniu w dwóch kąpielach w wodzie przy temperaturze zwykłej. Następną operacją jest mizdrowanie ręcz-

ne lub na mizdrownicach, po czym następuje druga kąpiel z dodaniem formaliny celem wzmocnienia włosa. Następuje teraz pranie w kąpeli o temperaturze 36 — 38° C z dodatkiem 3 g amulgatora i 1 g zwilżacza oraz 2 g sody amoniakalnej i 0,5 g sody kaustycznej, przez 30 minut w ruchu. Po wypraniu rozczesuje się włos po czym skóry znów płucze się w wodzie z dodatkiem 0,5 g formaliny, w temperaturze 34° C, przez 30 minut w ruchu. Podawane ilości chemikaliów stosuje się na 1 l kąpeli. Kolejną czynnością w sposobie według wynalazku jest umartwianie włosów, które w zwykłym sposobie następuje po farbowaniu, po czym następuje płukanie w wodzie o temperaturze 34° C przez 10 min. w ruchu i kolejne następne płukanie w kąpeli z dodatkiem 0,5 g formaliny i 0,5 g zwilżacza, w temperaturze 34° C przez 30 min. w ruchu.

Następnym zabiegiem jest zaprawianie włosa do barwienia zwykłym sposobem, po czym następuje samo barwienie, a po nim płukanie. Z kolei skóry poddaje się normalnemu garbowaniu w kąpeli chromowej z dodatkiem kwasu mrówkowego, suszenie, odłożenie się na koźle i wreszcie natłuszczenie ręcznie emulsją. Po garbowaniu następuje normalne wykończenie.

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest inż. mgr Wacław Woźniakiewicz.

Dodatni wynik zastosowania sposobu barwienia skór futerkowych na surowo otrzymuje się przy zachowaniu ostrożności w prowadzeniu zabiegów zasadniczych i ubocznych. Skóry należy dokładnie wyprać i właściwie umartwić. Włos winien być utrwalony i wzmocniony za pomocą formaliny oraz winny być użyte środki zwilżające celem równomiernego przyjmowania przez włos zaprawy i barwnika,

Zastosowanie sposobu barwienia skór futerkowych takich jak baranie i królicze na surowo eliminuje powtarzanie operacji takich jak garbowanie, wykończenie, natłuszczanie i wielokrotne su-

szenie. Włos przy tym lepiej przyjmuje barwnik, zyskuje lepszy połysk i wymaga krótszego czyszczenia w trocinach oraz zmniejsza się ilość zużytych chemikaliów.

Zastrzeżenie patentowe

Sposób barwienia skór futerkowych na surowo, znamienny tym, że po praniu i umartwianiu skór następuje zaprawa i barwienie włosa po czym następnie garbowanie i wykończenie.

Spółdzielnia Pracy Garbarskiej
„Zakowice”

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych